

ОСНОВНІ ПРАВДИ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОСКОНАЛОГО НАБОЖЕНСТВА ДО ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Categories : [Трактат про досконале Набоженство до Пресвятої Діви Марії. Людовік Марія Грінйон де Монтфорт](#)

Date : 26/08/2017

Злий дух — фальсифікатор і шахрай досвідчених

На підставі вище названих п'яти правд тепер слід здійснити вдалий вибір досконалого набоженства до Пресвятої Діви. Нині більше, аніж будь-коли, існує чимало фальшивих набоженств до Неї, які можна помилково сприйняти за слушні. Сатана, як досвідчений шахрай і фальсифікатор, стільки вже душ спокусив і відправив на вічні муки з допомогою неправильно зрозумілого набоженства до Матері Божої. Він щоденно користує зі свого диявольського досвіду, аби губити все нові душі, забавляючи і присипляючи їх в гріху, під виглядом кількох протарабанених молитов і зовнішніх побожних практик. Так, як фальшивомонетник, підробляє, зазвичай, тільки золото й срібло, і рідко коли інші метали, неварті таких зусиль, так і злий дух не докладає особливих старань, щоб підробити інші набоженства, окрім набоженства до Ісуса й Марії, до Пресвятої Євхаристії та до Матері Божої, оскільки вони серед набоженств є тим, чим і золото й срібло серед інших металів.

Отже, надзвичайно важливо пізнати: по-перше, усі, фальшиві набоженства до Матері Божої, щоб їх уникнути, а також правдиві, щоб мати змогу їх практикувати.

По-друге, подивитись, які з-посеред різних набоженств до Пресвятої Діви є найдосконалішими та наймилішими для Неї, які з них приносять Богові найбільшу славу, а для нас - освячувальну ласку.

Фальшиві й правдиві набоженства до Марії

Розрізняємо сім видів псевдопочитателів з огляду на хибні набоженства до Пресвятої Діви, а саме: почитателі-критики, почитателі скрупульозні, поверхневі, зарозумілі, непостійні, облудні та користоловні.

Почитателі-критики

Почитателі-критики, — це, зазвичай, пихаті вчені, зарозумілі та недовірливі, котрі в глибині душі мають певне набоженство до Пресвятої Діви, проте критикують різні побожні практики, котрі звичайні люди, в простоті й освячені, виконують на честь тієї доброї Матері, бо не відповідають вони їхнім уподобанням. Піддають сумніву усі чуда та події, достовірно передані письменниками або ченцями, які свідчать про милосердя й міць літописів Пресвятої Діви. Вони обвинувачують їх в ідолопоклонстві. Заявляють, що не визнають тих зовнішніх ознак побожності і не ймуть віри усім тим вигадкам і оповідам, котрі побутують посеред легковірних. А коли пропонуються їм як доказ незвичні й чудові похвали, які Отці Церкви виголосили на честь Пресвятої Діви, відповідають, що Отці ті піддались проповідницькому красномовству і переборщили, або ж неправдиво тлумачать їхні слова.

Таких псевдопобожних, пихатих людей слід ретельно остерігатися. Вони можуть заподіяти непоправної шкоди набоженству до Пресвятої Діви, бо під виглядом боротьби зі зловживаннями їм вдається успішно віддалити від нього людей.

Почитателі скрупульозні

Почитателі-скрупульозники - це люди, які побоюються, щоб, шануючи Матір, не образити Сина, аби, возвеличуючи Марію, не принизити Ісуса. Не можуть знести, що Пресвятій Діві віддається така шана Отцями Церкви. Не можуть стерпіти, коли бачать, що перед вівтарем Матері Божої клякає більше людей, аніж перед Пресвятими Тайнами, ніби одне іншому суперечить. Наче ті, які моляться до Пресвятої Матері, не молилися через Неї до Христа Господа. Вони не бажають часто говорити про Богородицю, часто до Неї звертатися.

Ось декілька реплік, якими вони зазвичай оперують навіщо стільки Вервиць, стільки товариств і стільки зовнішніх набоженств до Пресвятої Діви? Чи не висміюється так релігія? Треба молитись до Христа (мимохідь промовляючи, згадуючі це Ім'я), до Нього слід прибігати, тому що Він єдиний посередник, про Христа треба розказувати й сповіщати. Ось найбільша цінність.

Безперечно, у сказаному є певний сенс. Однак дотримання таких принципів становить загрозу набоженству до Пресвятої Діви. Це дуже небезпечно: підступно розставлені тенети злого духа під виглядом великого добра. Адже ж ніколи не зможемо краще почитати Христа, аніж вшановуючи Його Пресвяту Матір. Оскільки почитаємо її тільки для того, аби ще більшу честь віддати Христові Господові. Йдемо до Неї, як до дороги, котра веде до кінця нашої мандрівки. А тим кінцем є Ісус Христос.

Благословенна між жінками

Церква разом зі Св. Духом благословляє перш за все Пресвяту Діву, а потім - Ісуса: "Благословенна Ти між жінками і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа.."Зовсім не тому, що Пресвята Діва більша, аніж Ісус Христос, чи рівна Йому; це

було б недопустимою ерессю. Але тому, щоб гідно славити Ісуса, треба насамперед уславити Марію. Скажімо, отже, зі всіма справжніми почитателями Пресвятої Діви, всупереч твердженням тих скурпульозних лжешанувальників: "О Маріє, благословенна Ти між жінками і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа!"

Поверхневі почитателі

Почитателі поверхневі — це особи, які набоженство до Пресвятої Діви опирають лише на зовнішніх практиках. Вони любуються поверхневими рисами того набоженства, бо не мають внутрішнього духа. Відмовляють поспіхом безліч Вервиць, вислуховують неухважно декілька Служб Божих, беруть участь у процесіях без належної побожності, належать до різноманітних товариств, але при цьому не бачимо жодних змін в їхньому житті. Вони ані опановані пристрастями, ані наслідують чесноти Пресвятої Діви. Насолоджуються лише присмаком набоженства, не звертаючи уваги на його зміст. А оскільки не знаходять в релігійних практиках утіхи та насолоди, відтак вважають, що не просуваються вперед, а тому втрачають рівновагу, припиняють духовні практики чи виконують їх недбало. У світі безліч таких священників. І ніхто гостріше за них не критикує ті душі, які віддані молитві, які передусім дбають про внутрішнє життя та не нехтують зовнішнім устроєм, як ознакою справжньої побожності.

Зухвалі почитателі

Почитателі зухвалі - це грішники, огорнуті пристрастями; шанувальники світу, які під чудовими іменами християн і почитателів Матері Божої приховують гордість і скептицизм, розпусту, п'янство, злість, прокльони, обмовляння, несправедливість. Які, посилаючись на набоженство до Пресвятої Діви, існують у своїх згубних нахилах, не намагаючись хоч якось змінити життя. Вважають, що Господь Бог їм пробачить, що не підуть з цього світу без сповіді і не будуть осудженими, тому що відмовляють Вервицю, постять у суботу (п'ятницю), належать до товариства Вервиці чи носять медальйончик Матері Божої.

Якщо ж їм хтось скаже, що їхнє набоженство - це лише диявольський обман та небезпечна зухвалість, що може довести до згуби, - не хочуть у це вірити. Відповідають, що Господь Бог добрий та милосердний, Він створив нас не для того, аби осудити, що немає людини без гріха, що не помремо без сповіді, що вистачить акту досконалого жалю в годині смерті, тим паче, що вони - почитателі Пресвятої Діви, що носять ладан і покійно відмовляють сім разів "Отче наш" і сім разів "Богородице Діво" на Її честь, неодноразово відмовляють Вервицю до Богородиці що постять і т.д. Для підтвердження своїх слів і задля ще більшД свого засліплення, наводять різні оповіді, правдиві або надукД які прочитали в книжках чи почули, доводячи, що, особи/Я померли в стані смертельного гріха, без сповіді, чудеснЯ способом воскресли, отримавши змогу висповідатися, або дудД їхня дивом залишилася в тілі аж до хвилини відбуття сповідЩИ багато отримали від Бога через милосердя Пресвятої Діви ласД досконалого жалю і відпущення гріхів, завдяки чому осягнуД спасіння. І це все тому, що ті люди за життя відправляли, певніі практики на честь Пресвятої Діви. Тож вони надіються, що І чекає те саме.

Хто наважиться таке уявити?

Немає в християнстві нічого ганебнішого, аніж оте диявольське зухвальство. Невже можна щиро стверджувати що любимо і почитаємо Пресвяту Діву, водночас гріхами раничи, прибиваючи, розпинаючи і безжалісно зневажаючи Христа, Її Сина? Чи Марія

рятувала б через Своє милосердя таких людей, підтримувала б злочинців і допомагала б розпинати Свого І Сина. Хто ж наважиться таке уявити?

Щирі постанови уникнути всякий смертельний гріх

Твердження про надужиття набоженством до Пресвятої Діви, яке після почитання Христа Господа, Найсвятіших Тайн є найсвятішим і справжнім - це ганебне святотатство. Воно, як і недостойне Св. Причастя, заслуговує на осуд.

Визнаю, правда, що бути справжнім почитателем Матері Божої — не означає бути святим, не мати жодного гріха, хоча було б це вельми бажаним. Та бодай варто було б *(прошу звернути увагу на те, що зараз скажу)*:

по-перше: дотримуватися рішення, уникати, принаймні* смертельного гріха, який ображає як Матір, так і Сина;

по-друге: змусити себе уникнути гріха; по-третє: належати до братств, відмовляти Вервицю чи інші молитви, постити у суботи (п'ятниці).

Усі ці добрі вчинки не можуть приспати пильність

Усе це сприятиме наверненню навіть закам'янілого грішника. Якщо читач уже ознайомився із моїми порадами; то навіть якщо він однією ногою вже у безодні - все одно вважаю йому слід ними скористатися, але за умови, що коли він ці добрі вчинки виконуватиме з наміром віднайти Бога, за посередництвом Пресвятої Діви Марії, у ласці досконалого жалю, а не для того, аби приспати свою пильність і жити спокійно у гріху, всупереч докорам сумління, не йдучи за прикладом Христа й Святих та вченням Євангелії.

Почитателі непостійні

Почитателі непостійні - це ті, що служать Пресвятій Діві похапцем і примхливо. То вони ревні, то знову байдужі. Вони готові служити їй, та за якусь мить зовсім змінюють своє рішення. Відразу хапаються за усі набоженства до Матері Божої і квапливо записуються до товариств, щоб потім занедбувати свої обов'язки. Мінливі, як місяць. Так і Марія тримає їх під стопою, як тримає півмісяць, адже вони мінливі й негідні належати до сонму слуг тієї Володарки, покликанням якої є постійність і вірність. Краще не братися за стільки молитов й побожних практик, а виконувати вірно й з любов'ю небагато, незважаючи на усілякі диявольські й тілесні перешкоди.

Почитателі лицемірні

Існують ще інші псевдопочитателі Матері Божої — шанувальники лицемірні, котрі свої гріхи й погані звички приховують про людське око під плащем тієї вірної Діви.

Почитателі корисливі

Це почитателі, які звертаються до Пресвятої Діви тільки тоді, коли хочуть виграти якийсь процес, уникнути небезпеки, вилікуватись від недуги, тощо. Інакше забули б про Неї. Це почитателі лукаві. Вони немилі ані Богові, ані Пресвятій Його Матері.

Остерігаймося потрапити до лав почитателів-критиків, які нічому не ймуть віри і все

критикують; почитателів-скрупульозників, які з пошани до Господа Ісуса бояться почитати надмірно Марію; почитателів, які будують усе своє набоженство тільки на зовнішніх практиках; почитателів самовпевнених, які практикуючи хибне набоженство до Матері Божої, потопають у гріхах; почитателів непостійних, які примхливо змінюють свої побожні практики або під впливом найменшої спокуси занедбують їх зовсім; почитателів лукавих, котрі вступають до товариств чи носять кольори Пресвятої Діви, щоби скидатися на цнотливих; нарешті почитателів корисливих, що звертаються до Матері Божої, щоб випросити звільнення від тілесних терпінь або дочасні добра.

Позаяк я вже проаналізував хибні набоженства до Пресвятої Діви, слід декількома словами описати, в чому полягає правдиве набоженство. Воно ж повинно бути внутрішнім, ніжніш, святим, постійним, безкорисливим.

Набоженство внутрішнє

Правдиве набоженство до Пресвятої Діви є перш за все внутрішнє. Це означає, що воно витає у думці та серці, виникає зі справжньої поваги та любові до Неї.

Набоженство ніжне

Ніжне, тобто сповнене довіри до Пресвятої Діви, довіри дитини до найкращої Матері. Душа звертається до Неї в усяких потребах, буденних і духовних, з великою простотою, довірою і чуйністю. Дитя кличе добру Матір на поміч кожної миті, будь-де, будь-коли. У сумнівах просить Її про світло, у спокусах - порятунком, у хворобах - одужання, у падінні-підйому, в зневірі - надію, у ваганнях—стійкості, у хрестах - утіхи. Одне слово, в усіх слабкостях тіла й душі Марія - найзвичайніший притулок для тієї душі, яка ніколи не завдає кривди своїй добрій Матері й ніколи не засмутить Її.

Набоженство святе

Святе, тобто таке, яке побуджує душу остерігатися гріха і наслідувати чесноти Марії, особливо Її глибоку покору, живу віру, абсолютній послух, ревну молитву, повне умертвлення, Божу чистоту, полум'яну любов, героїчну терпеливість, ангельську насолоду і Божу мудрість. Це десять найголовніших чеснот Пресвятої Діви Марії.

Набоженство постійне

Воно утверджує душу в добрі, не даючи занедбувати побожні практики. Робить Її мужньою у протистоянні світові, а сатані—в спокусах. Відтак людина, щиро віддана Пресвятій Діві, не буває мінливою, хибною у своїх переконаннях. Упавши, знову підіймається, простягаючи руки до своєї доброї Матері. Якщо не відчуває насолоди й потіхи в молитві, не засмучується, тому що справжні та вірні шанувальники Марії живуть вірою (Євр. 10, 38) в Ісуса і Його Св. Матір, а не емоціями...

Набоженство безкорисливе

Тобто таке, яке спонукає душу не шукати нічого іншого, окрім Бога і Його Св. Матері. Справжній почитатель Марії не служить тій достойній Цариці тому, що бачить у тому вигоду й власне зацікавлення, ані для власного дочасного добра чи вічного, тілесного чи духовного, а виключно тому, що добре є Їй служити, а через Неї—Богові. Марію любить він не тому, що зазнає від Неї добро, або тому, що сподівається зазнати від Неї добродійств, але тому, що Вона гідна всякої любові. Звідси теж любить Її І ЇЙ служить з

незмінною вірністю, однаково в знеохоченні і сухості, як у полум'яності і насоді. Любить Її так само на Хресній Дорозі, як на весіллі у КаніГалилейській. О, яким же милим і дорогим в очах Бога і Святої Матері є той, хто за свої служіння нічого не вимагає взамін. Але як рідко таку душу сьогодні можна зустріти. Щоб це перестало бути рідкістю, я взявся за перо, закріпивши на письмі те, що протягом довгих років виголошував як публічно, так і у приватних розмовах.

Я багато вже розповів про Пресвяту Діву Марію, але ще більше про Неї не сказано. Та, мабуть, безмежно більше так і залишиться невиголошеним з огляду на моє невігластво (бездарність), а також через брак часу. Я поставив собі за мею сформулювати справжнього почитателя Марії й вірного учня Христового.

Грішна моя кров

Якими доцільними були мої зусилля, коли б ця мізерна праця, потрапивши до рук якоїсь шляхетної душі, народженої з Бога і Марії, а не з крові, чи з тілесного бажання, чи то з волі людської (Йо 1, 13), зуміла б їй з ласки Св. Духа донести усю досконалість й вартість правдивого, ґрунтовного набоженства до Пресвятої Матері, яке тут намагатимусь описати. Якщо б я бачив, що грішна кров моя хоч якось може спричинити процес прийняття серцем правд, про які тут пишу, я, жалюгідне дитя та невільник, на честь моєї улюбленої Матері і Володарки, то замість чорнила використовував би власну кров, щоб записати ті слова з надією, що віднайду шляхетні душі, які через свою вірність набоженству, винагородять моїй улюбленій Матері й Володарці за мою невдячність і невірність.

Діти, слуги, невільники з любові 113. Як ніколи досі я почуваю себе оживленим вірою і надією у те, що здійснюється усе, що нам глибоко запало в серця

і про що благаю Бога вже багато років. Але, якщо Пресвята Діва матиме більше дітей, слуг та невільників з любові, ніж будь-коли, то й Ісус Христос, Господь мій улюблений, сильніше, ніж будь-коли буде панувати в серцях.

Переслідування та напасті чатують на читачів цього рукопису 114. Передбачаю, що численні біси, дихаючи люттю пекельною, мстиво рватимуть своїми диявольськими зубами оту писанину й того, котрого Св. Дух надихнув, щоб його стерти до тла або принаймні, огорнути його темрявою й мовчанкою, помістивши на дно якоїсь скрині, щоб воно з'явилося на світ. Будуть вони навіть нападати на читачів цього рукопису, переслідуючи їх. Та байдуже, може, тим краще! Передчуття цього додає мені відваги й зроджує надію на велику перемогу, якою стане поява заgonу завзятих і хоробрих лицарів Христа і Марії, лицарів, які в грізні часи, що наближаються, переможуть світ диявола й зіпсуту природу!

“Хто читає, нехай розуміє. Хто може збагнути, нехай збагне” (Мт. 24, 15; 19, 12).

Практика досконалого набоженства до Пресвятої Діви

Існує декілька внутрішніх практик, які характеризують правдиве набоженство до Пресвятої Діви Марії. Ось найважливіші:

- Почитати Марію як гідну Матір Бога - означає шанувати і почитати Її понад усіх інших Святих, як скарбницю ласки і першу істоту після Христа, правдивого Бога й правдивого чоловіка.

- Розважати Її чесноти, ласки та вчинки.
- Захоплюватися Її величчю.
- Складати Їй акти любові, поклоніння й подяки.
- Звертатися до Неї від усього серця.
- Віддаватися Їй та єднатися з Нею.
- Діяти із наміром подобатися Їй.
- Розпочинати, виконувати і закінчувати будь-які справи через Неї, з Нею і для Неї, щоб їх вершити через Христа, з Христом, в Христі і для Христа - нашої кінцевої мети. Нижче пояснимо детальніше цю останню практику.

Декілька зовнішніх практик

Правдиве набоженство до Пресвятої Діви окреслюється також декількома зовнішніми практиками. Ось основні:

- Записуватися до Її товариств і належати до Її згромаджень;
- Вступати у монастирі, встановлені на Її честь;
- Прославляти Її;
- Давати милостиню на Її честь, а також жертвувати пости й умертвлення тіла та душі;
- Носити на собі Її символи: параман, Вервицю, Розп'яття і медалик.

Відмовляти уважно, побожно і зосереджено або Св. Вервицю, яка складається з 15-ти десятків Ангельських привітань на честь 15-ти головних таємниць життя Христа Господа, або тільки частину Вервиці з 5-ти десятків, які уособлюють чи то 5 Радісних Таїнств: Благовіщення, Відвідини, Різдво, Жертвування і Віднайдення Христа у храмі, чи то 5 Тайн Страсних: Агонія Ісуса Христа в Оливному городі, Бичуванні, Увінчання терням, Несіння Хреста та Смерть на Хресті, чи 5 Таємниць Славних: Воскресіння, Вознесіння, Зіслання Св. Духа, Успіння Матері Божої, а також Її Коронування у Небі.

Можна теж відмовляти Вервицю, складену із шести чи семи десятків, як згадку про роки, котрі Пресвята Діва прожила на землі. Або ж скористатися малою Вервицею до Пресвятої Володарки, яка складаються з 3-ох "Отче наш" і 12-ти "Богородице Діво" для вшанування Її корони з 12-ти зірок, тобто

Її привілеїв, або відправити молебень до Пресвятої Діви Марії, визнаний Церквою чи псалмоспів Пресвятої Діви Марії, укладений на Її честь Св. Бонавентурою, чи 14 "Отче наш" і "Богородице Діво", аби вшанувати Її 14 радостей, а також інші молитви, гімни і пісні церковні, відповідно до церковного свята року.

Співати й радити іншим спів побожних пісень на Її честь;

Щоранку, стоячи навколішках, вклонитися їй, кажучи

60 або й 100 разів: Богородице Діво, аби за Її посередництвом випросити у Бога ласку вірності волі Божій упродовж дня, а ввечері - аби виблагати через Неї прощення всіх гріхів, вчинених за день.

Опікуватися Її згромадженнями, прикрашати Її вівтарі, увінчувати і завітчувати Її образи;

Постійно носити Її образок з собою, як переможну зброю у боротьбі зі злим духом;

Малювати її образи і встановлювати їх в церквах і домівках;

Жертвуватися їй особливо і урочисто.

Існує ще багато інших практик правдивого набоженства до Пресвятої Діви, якими Св. Дух надихнув побожну душу та які сприяють нашому освяченню. Дізнатися про них можна, читаючи твір отця Павла Барри, в якому автор зібрав безліч побожних практик, спрямованих на краще почитання Пресвятої Діви за допомогою Святих. Ці практики вкрай необхідні для освячення душ. Слід, однак, виконувати їх належно, тобто з щирим наміром сподобатися Богові, з'єднатися з Ісусом, нашою кінцевою метою. Чинить це побожно, не поспішаючи, скромно, але з пошаною та увагою.

Найбільш освячуюча

Після прочитання усіх майже книжок про набоженство до Пресвятої Діви та після численних відвертих розмов з побожними і вченими особами, стверджую переконливо, що не довідався дотепер про жодну побожну практику для вшанування Пресвятої Діви, схожої на ту, про яку маю намір розповісти. Немає практики, яка б вимагала від душі стільки посвячення Богові, краще очищувала її від самолюбства та зарозумілості, вірно плекала її в ласці, а ласку в ній, легше і досконаліше з'єднувала з Ісусом Христом і нарешті, приносила Богові більше слави, душі освячення, а ближньому користі.

З цноти у цноту, з ласки в ласку

Через те, що суть цього набоженства має внутрішній характер, не усім воно однаково зрозуміле. Одні зупиняться на зовнішніх аспектах і не підуть далі. Таких буде чимало. Інші, невелика кількість, зануряться до середини, але виберуться тільки на першу сходинку. Хто ж підніметься на другу? Хто добереться до третьої? Хто ж втримається там? "Той тільки, кому Дух Христа виявить ту таємницю. Він сам поведе вірну душу до поступу, з чистоти в чистоту, з ласки у ласку, з світла у світло, щоб та дійшла до переісточення в Ісуса Христа, до повноти віку Христового на землі та Його слави в Небі.

[Трактат про досконале Набоженство до Пресвятої Діви Марії. Людовік Марія Грінйон де Монтфорт](#)